

maa man gøre Kajanlæget færdigt, foretage Vejanlæg o. s. v., da Havnen ellers ikke vil kunne virke efter sin Hensigt.

Det fremgaar af Lovforslaget, at Udgifterne til hele Anlægget ved Havnen anslaaes til 2 070 000 Kr., hvoraf Statskassen afholder de ⁴/₅ og Thorshavn Kommune ¹/₅. Den Side af Sagen er i Orden. § 2 gaar ud paa, at Ministeren for offentlige Arbejder kan indføre de samme Regler for de kommunale Havne paa Færøerne, som er gældende for vore hjemlige kommunale Havne, navnlig hvad Vedligeholdelse og Tilsyn angaar. Jeg synes, det er en fornuftig Ordning og et rimeligt Krav, der her stilles, under Hensyn til at Staten yder ⁴/₅ af Anlægsudgifterne. Et saa stort Tilskud kan man ikke forvente til hjemlige Havne, og endda er vore kommunale Havne underkastet Regler, som fastsættes af Ministeriet. Der er nu ved Forhandlingerne med Lagtinget sket det, at Lagtinget har tiltraadt Reglerne, hvilket jo vidner om nogen Forstaaelse fra den Side. Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Effersøe), var noget betænkelig ved denne Ordning. Jeg forstaaer ikke rigtig dette, idet jeg mener, at naar Staten yder den langt overvejende Del af Udgiftsbeløbet, er det kun naturligt, at de færøske Havne kommer ind under de samme Vilkaar som vore hjemlige kommunale Havne, saa meget mere som man betragter Færøerne som et naturligt Led af Danmark. Jeg finder ikke, at man derved krænker det kommunale Selvstyre paa Færøerne. — Til § 2, sidste Stykke, er der i det andet høje Ting føjet en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Ministeren for offentlige Arbejder efter at have indhentet Lagtingets Betænkning kan fastsætte de nærmere Regler for Havnenes og Molernes Forvaltning, bl. a. indeholdende de fornødne Bestemmelser om Lagtingets Tilsyn med deres forsvarlige Drift og Vedligeholdelse. Denne Bestemmelse kan jeg paa mit Partis Vegne fuldt ud tiltræde. Jeg finder ikke, at man herved paa nogen Maade krænker det kommunale Selvstyre paa Færøerne, hvad vort Parti nødig vil være med til.

Det tredje Spørgsmaal, Lovforslaget omhandler, er Tilbagebetalingen af den af Staten udlagte Femtedel af Udgifterne til Anlægget, hvilket Beløb Kommunen har haft vanskeligt ved at udrede. Her foreslaar man en lempelig Ordning, som jeg paa mit Partis Vegne fuldt ud kan tiltræde.

Ved at fremme dette Havneanlæg ved Thorshavn støtter man ikke alene Byen i dens fremtidige Udvikling, men — det maa

man gaa ud fra — Færøerne i det hele, saa meget mere som Thorshavn er Øernes Tyngdepunkt, og man bidrager tillige til noget andet, nemlig til at afhjælpe den for Tiden herskende store Arbejdsløshed, som desværre ogsaa findes deroppe. Ud fra disse Betragtninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Godskesen: Jeg kan slutte mig til den højtærede Ministers Begrundelse af det foreliggende Lovforslag og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og villig Behandling.

Veistrup: Det er en selvsagt Ting, at saaledes som Erhvervsforholdene ligger paa Færøerne, er Kaj- og Havneanlæg en vigtig Sag for Øerne. Man sagde i sin Tid om en lille fynsk Købstad, at alle dens Indbyggere fiskede, saa nær som Præsten, og han stangede Aal. I denne lille muntre Karakteristik af Byen laa der jo den Realitet, at Fiskeriet som Erhverv var for Byen noget af det allervigtigste. Paa samme Maade kan man vel sige om Færøerne, at deres Erhvervsliv i høj Grad er knyttet til Fiskeriet. Derfor er det rimeligt, at der skabes Betingelser for, at den Rigdom, som de færøske Fiskere henter op af Havet, kan besørge i Land paa en Maade, der ikke er alt for farefuld for Fiskerne. Det er det, der tilsigtes ved Loven af 1913, og som ogsaa dette Lovforslag gaar ud paa.

Hvad der først falder i Øjnene ved de Ændringer, som i Henhold til det foreliggende Lovforslag søges gennemført, er den mægtige Forøgelse af det Beløb, som var fastsat i 1913. Men Forholdet er ganske vist det, hvad jeg villigt skal indrømme, at man er hørt op med at forbaus, naar Talen er om Overskridelser paa dette eller hint Omraade. Den gældende Lov skriver sig jo fra 1913, og der ligger ikke alene et Spand af Tid, men ogsaa en Verdenskrig mellem 1913 og nu. Derfor er det vel i og for sig ikke saa mærkeligt, at der har fundet en Overskridelse Sted. Beløbet maa ændres allerede af den Grund, at der i den oprindelige Lov var regnet med 840 000 Kr., medens den Dækmole, der er bygget som en Forudsætning for selve Kajanlæget, alene staar i 1 345 000 Kr., altsaa i Virkeligheden har kostet næsten det dobbelte af, hvad hele Anlægget skulde koste.

Efter de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ser det næsten ud, som Bygningen af Dækmolen ikke har været til-